

RZESZOWSKI OŚRODEK ARCHEOLOGICZNY W ROKU 1964

Muzeum Okręgowe w Rzeszowie, jak w poprzednich latach, tak i w tym roku wydaje drukiem roczne Sprawozdanie z archeologicznych badań i wykopalisk na terenie województwa rzeszowskiego.

Obecne Sprawozdanie za rok 1964 w dalszym ciągu poszerza zakres wiadomości o życiu i pracy człowieka w najdawniejszych czasach na ziemiach polskich, a ponadto świadczy o coraz bardziej owocnych wynikach prac archeologów, przede wszystkim bezpośrednio związanych z działalnością naszych muzeów, jako pracowników naukowych tych placówek, jak również i innych archeologów pośrednio, a jednak ściśle z muzeami współpracujących. I to jest obustronnie szczególnie cenne, a dla województwa rzeszowskiego w tej dziedzinie bardzo charakterystyczne.

Archeologiczne prace naukowo-badawcze na tym terenie — podobnie jak w zeszłym roku — prowadzili: Wojewódzki Konserwator Zabytków Archeologicznych, mgr Kazimierz Moskwa, nie tylko pod względem formalnym, ale i faktycznym jak najbardziej z Muzeum Okręgowym związany, następnie z Działu Archeologicznego Muzeum Okręgowego kierownik tego Działu, adiunkt Tadeusz Aksamit, adiunkt Anna Szaląpata i młodszy asystent mgr Aleksandra Kwolek — Gruszczyńska oraz archeologowie, kierownicy muzeów — w Przemyślu adiunkt mgr Antoni Kunysz i w Krośnie adiunkt mgr Józef Janowski. Konsultantem i opiekunem Rzeszowskiego Ośrodka Archeologicznego jest profesor Uniwersytetu Jagiellońskiego, kierownik Katedry Archeologii Polski, dr Rudolf Jamka.

Działalnością naukową naszych archeologów interesował się również dyrektor Państwowego Muzeum Archeologicznego w Warszawie, tej centralnej i czołowej placówki muzealnej w dziedzinie archeologii, profesor dr Zdzisław Rajewski, który w konkretnych wypadkach życzliwie udzielał nam bezpośredniej, autorytatywnej pomocy.

Szczególnie w okresie prac wykopaliskowych w terenie kilku archeologów z różnych naukowych placówek archeologicznych i muzealnych w kraju oraz szereg studentów wyższych uczelni z Warszawy, Krakowa i Lublina brało udział w tych pracach, którymi kierowali wyżej wymienieni pracownicy Rzeszowskiego Ośrodka Archeologicznego. Dzięki temu też stale rośnie krąg naukowych badaczy naszego terenu, a ich nazwiska można znaleźć w poszczególnych sprawozdaniach z badań.

Osobiste kontakty z archeologami w Muzeum Okręgowym w Rzeszowie i w terenie nawiązali w okresie sprawozdawczym również zagraniczni pracownicy naukowcy w dziedzinie archeologii, a to ze Związku Radzieckiego z Instytutu Archeologii Akademii Nauk ZSRR w Moskwie, I. I. Artemienko oraz J. W. Kucharenko, z Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej z Instytutu Archeologii Akademii Nauk CSRS w Brnie, J. Ondraczek, a także b. profesor Uniwersytetu Jagiellońskiego, obecnie wykładowca na Uniwersytecie w Londynie, dr Tadeusz Sulimirski, którzy z uznaniem wyrażali się o wynikach badań i prac archeologicznych, prowadzonych w województwie rzeszowskim.

Badania naszych archeologów, które prowadzą oni w różnych miejscowościach, a także w kilku obiektach zabytkowych przyczyniają się bardzo do bliższego i dokładniejszego rozpoznania przeszłości danego środowiska i do pogłębiania wiedzy nie tylko samych archeologów, ale niekiedy pracowników innych dyscyplin, jak historyków sensu stricto, historyków

sztuki, a czasem architektów oraz urbanistów. W związku z tym oczywiście bardzo ważne jest publikowanie wyników tych badań, czemu m. in. służą właśnie coroczne sprawozdania archeologiczne.

Archeologowie, pracujący w muzeach województwa rzeszowskiego obok naukowych badań archeologicznych w terenie prowadzili również w okresie sprawozdawczym innego rodzaju bardzo owocną działalność organizując i objaśniając zwiedzającym wystawy zbiorów archeologicznych, wygłaszając odczyty z zakresu archeologii w różnych środowiskach ludzi dorosłych i młodzieży a także popularyzując tematykę naukową związaną z pochodzeniem i życiem człowieka podczas badań w rozmowach z miejscową ludnością. Bardzo korzystnym rezultatem tej działalności, opartej na bezpośrednich kontaktach ze społeczeństwem jest poszerzanie się kręgu osób zainteresowanych działalnością muzeów i pozyskiwanie coraz to nowych miłośników nauk oraz społecznych opiekunów zabytków.

Kończąc, pragnę jeszcze zaznaczyć, że w działalności muzeów tak w zakresie archeologii, jak i w innych dziedzinach pracy muzealnej wydanej pomocy udzielają zarówno terenowe władze administracyjne, jak i różne organizacje społeczne. Tu należy wyrazić podziękowanie przede wszystkim Wydziałowi Kultury Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie, któremu archeologowie, pracujący w województwie rzeszowskim zawdzięczają poważne poparcie ich pracy oraz przydział środków budżetowych na działalność i badania, następnie Towarzystwu Przyjaciół Nauki i Sztuki w Rzeszowie oraz Oddziałowi Polskiego Towarzystwa Archeologicznego za konkretną współpracę z Muzeum Okręgowym w zakresie archeologii. Podziękować trzeba również przedstawicielom prasy, zarówno centralnej, jak i terenowej, radia i telewizji za popularyzowanie działalności muzeów oraz ich roli i znaczenia w dzisiejszej rzeczywistości.

Ponadto wyrażam podziękowanie profesorowi dr Rudolfowi Jamce za merytoryczną pomoc w opracowaniu sprawozdań, zawartych w tej publikacji oraz za stałą konsultację prac Rzeszowskiego Ośrodka Archeologicznego.

Rzeszów, grudzień 1964 r.

Dr FRANCISZEK BŁOŃSKI

Dyrektor Muzeum Okręgowego w Rzeszowie